

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5Csp/70/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3619201206
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2022:3619201206.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske sudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci žalobkyne: M. Y., D.. XX.XX.XXXX, N. O. P. XXX/XX, XXX XX A., právne zastúpenej: JUDr. Mariana Pirt'ánová, advokátka, so sídlom Moyzesova 471/1, 958 01 Partizánske proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o. so sídlom Pribinova 25, 824096 Bratislava- Staré Mesto, IČO: 35 792 752, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy a iné,

rozhodol:

- I. Súd určuje, že zmluva o revolvingovom úvere č. 8400042583 zo dňa 31.07.2012 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov.
- II. Súd žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2047,95 eur zamietá.
- III. Žalobkyňa má nárok voči žalovanému na náhradu trov konania vo výške 50 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanému domáhala určenia, že Zmluva o revolvingovom úvere č. 840004283 zo dňa 31.07.2012 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročná a bez poplatkov, ktorý návrh odôvodnila tým, že dňa 31.07.2012 uzatvorila so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8400042583, na základe ktorej bola žalobkyňi zapožičaná suma 420 eur , ktorú sa zaviazala splácať v 36-ich splátkach vo výške 23,85 eur. Následne dňa 11.03.2014 poskytol žalovaný žalobkyňi revolvingový úver vo výške 278,09 eur, ktorý sa mal splatiť v 24-mesačných splátkach vo výške 23,85 eur a tento revolvingový úver žalobkyňa nežiadala a bola jej poskytnutá bez jej vedomia. Žalovaná si započítala poplatok vo výške 62,17 eur, ktorý vyplýva zo služby, ktorou je možnosť odkladu splátok podľa bodu 8.1 zmluvy o revolvingovom úvere. Žalobkyňa ako spotrebiteľ túto službu nevyužila , napriek tomu ju musela zaplatiť. Dohoda o poskytnutí služby je zmluvná podmienka, ktorá nie je individuálne dojednaná, pričom žiadaný úver bol hneď znížený aj o túto službu, ktorú žalobkyňa nevyužila. Poukázala na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/140/2013 zo dňa 04.09.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 7Co/307/2014 zo dňa 09.09.2015, ktorými už boli predmetné zmluvné podmienky vyhlásené za neplatné z dôvodu ich neprijateľnosti. Ďalej uviedla, že zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá zákonom stanovené náležitosti § 9 ods.2 písm. f/ a k/ zákona o spotrebiteľských úveroch, absentuje doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tiež namietala nesprávnosť RPMN vo výške 70,05% a taktiež údaj o priemernej RPMN vo výške 46,52%, RPMN určená v bode 5 zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je totožná s RPMN dopísanou ručne žalovaným v bode 6 zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je uvedená hodnota RPMN 66,97% pri ročnej úrokovej sadzbe 70,05%. Žalovaný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviedol nesprávny údaj o RPMN 66,97% nakoľko táto nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba úveru 70,05%. Žalobkyňa považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve za absolútne neplatnú, nakoľko je v rozpore s dobrými

mravmi. Vychádzajúc z údajov na webovom sídle NBS priemerná úroková sadzba z nových úverov pre domácnosť so splatnosťou od 1 do 5 rokov v rozhodnom období- v júli 2012 bola vo výške 11,98% z toho vyplýva, že úroková sadzba dojednaná v zmluve o spotrebiteľskom úvere je neprimeraná v rozpore s § 39 Občianskeho zákonníka. V priebehu konania súd pripustil rozšírenie žaloby na pojednávaní zo dňa 08.12.2020 z dôvodu, že žalobkyňa žiadala o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2047,95 eur.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť a uviedol, že o nároku žalovaného bolo rozhodnuté právoplatne v rozhodcovskom konaní sp. zn. PK-PC-169/16-EK vedenom pred Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter zriadeným Združením zriaďovateľov Stáleho rozhodcovského súdu Victoria Arbiter so sídlom Vojtecha Tvrdeho 793, Žilina, a to rozsudkom zo dňa 21.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2016 a vykonateľnosť dňa 11.10.2016. Uvedený rozhodcovský rozsudok bol vydaný v rámci rozhodcovského spotrebiteľského konania v súlade so zákonom č. 335/2014 Z. z., pričom rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý žalobou o jeho zrušenie podľa zákona č. 335/2014 v zákonom stanovenej lehote, ktorá má povahu prekluzívnej lehoty. Nie je prípustné, aby zákonná úprava určená na preskúmanie rozhodcovského rozsudku bola obchádzaná podaním žaloby o zaplatenie, kedy dlžník podá žalobu o plnenie alebo určenie, aby sa na rozhodcovské konanie neprihliadalo. Ak by tomu tak malo byť, potom zákonná úprava dôvodov pre podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku nemá žiaden právny význam, preto namietal prekážku res iudicata, pričom rozhodnutie rozhodcovského súdu je rovnocenné rozhodnutiu všeobecného súdu. K námietkam žalobkyne k absencii náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a to absencii konečnej splatnosti úveru podľa splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru, pričom zákon nešpecifikuje konečnú splatnosť úveru ako požiadavku na uvedenie dátumu, pričom požiadavka konečnej splatnosti úveru bola v posudzovaných zmluvných vzťahoch splnená určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z článku 4, ods.4,5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166 podľa ktorého v zmysle článku 7 dojednaných predstavuje zároveň toto oznámenie neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Podľa vôle zmluvných strán teda toto oznámenie tvorí súčasť zmluvy uzavretej medzi jej účastníkmi konania. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti úveru je zhodný s dátumom splatnosti poslednej splátky. Ak sa žalobkyňa odvoláva ohľadne článku 8, bod 8, bod 8.1 a 8.4 rozsudku Okresného súdu Prešov, nemalo by byť za žiadnych pochybností o tom, že je dôvod akceptovať názor vyslovený v uvedenom rozhodnutí. Žalovaný popieral tvrdenia žalobkyne o neuvedení výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a tiež tvrdenia žalobkyne o neuvedení výšky, počtu a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza, že počet splátok je 23,85 eur, výška splátky 66,95 eur a splatnosť splátky 15. deň v mesiaci. V tomto smere poukázal na eurokomformný výklad Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej, týkajúceho sa dvoch prejudiciálnych otázok k údajnej povinnosti členenia splátok spotrebiteľského úveru vyslovil, že článok 10 ods.2 písm. h/ a i/ smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods.1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil túto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave, čo je podporené aj rozhodnutiami NS SR. K námietke o nesprávnom výpočte RPMN uviedol, že toto tvrdenie žalobkyne popiera, pretože údaj o RPMN sa počíta podľa zákonného matematického vzorca tvoriaceho prílohu k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o úrok z úveru uviedol, že porovnanie úroku z úveru s bankovými produktami nie je správne, lebo banka si v danom období účtovala aj za vedenie úverového účtu a spracovanie platieb, čiže úrok nebol pre ňu jediný výnos. Obvyklá výška odplaty bola 46,52% a táto nebola podstatne prevýšená. Podstatné prevýšenie je podľa súdnej praxe ustálené na viac ako 25-27%. K poskytnutiu revolvingu došlo 11.03.2014. Dňa 09.03.2014 sa žalobkyňa kontaktovala so žalovaným ohľadne získania informácie, kedy jej bude revolving poskytnutý. V časti bezdôvodného obohatenia vzniesol námietku premlčania a taktiež námietku res iudicata, pre ktorú žiadal žalobu v časti bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

3. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s písomnými vyjadreniami účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom úverovej zmluvy na poskytnutie revolvingového úveru č. 8400042583 zo dňa 31.07.2012 s prílohou, ktoré tvoria zmluvné dojednanie, predžalobnou výzvou zo dňa 24.07.2019 č.l. 13, vyjadrením žalovaného zo dňa 25.11.2019 č.l.29-30 spisu, rozhodcovského rozsudku sp. zn. RK-PC-169/16-Ekzo dňa 21.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2016,

vykonateľnosť 11.10.2016 č.l. 35-40 spisu, informácie o RPMN č.l.41 spisu z ktorých vyplýva, že v čase uzavretia zmluvy bolo RPMN pri spotrebiteľských úveroch do 1500 eur 46,52% č.l.41 spisu, zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru vrátane zmluvných podmienok zo dňa 31.07.2012 č.l.42-43 spisu, vyjadrenia žalobkyne k vyjadreniu žalovaného zo dňa 10.01.2020 č.l.57-58 spisu, vyjadrenia žalovaného zo dňa 29.06.2020 č.l. 67-75 spisu, rozhodcovskej zmluvy zo dňa 31.07.2012 č.l. 84 spisu, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 22.09.2020 č.l.89-90 spisu, vyjadrenia žalovaného zo dňa 20.10.2020 č.l.111-115 spisu, výpočet RPMN v systéme súdu č.l. 126 spisu, zmeny žaloby č.l.134 s prílohami č.l.136-139 spisu,, vyjadrenia žalovaného zo dňa 01.12.2020 č.l. 146-151 spisu, vyjadrenia exekútorského úradu k vymáhanej sume podľa rozhodcovského rozsudku č.l.157 spisu, vyjadrenia žalovaného č.l. 164-167, 173-178 spisu, príloha č.l.182 spisu, vyjadrenia žalovaného zo dňa 11.01.2021 č.l.194spisu, dokladu žalovaného o úhrade pohľadávky č.l.204-205 spisu, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 01.02.2021 č.l.217-218 spisu, výpisov z účtu žalobkyne č.l.210-277spisu, vyjadrenia žalovaného č.l.282-284, 286-288 spisu, ospravedlnenia žalovaného č.l.330 spisu a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

4. Zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 84000042583 zo dňa 31.07.2012 vyplýva, že žalobkyňa uzavrela so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere na základe ktorého bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 420 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 ich mesačných splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci , pri výške úveru 572,40 eur , pri RPMN 66,97%, , pri priemernej RPMN 76,53%, pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 68,46%, pri ročnej úrokovej sadzbe úrokov z omeškania 8,75% ročne. Z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že úroková sadzba revolvingového úveru vo výške 68,46% je neprimerane vysoká v rozpore s dobrými mravmi, ktorá je absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky za úvery v bankách platný za štvrtrok predchádzajúci uzavretiu spotrebiteľskej zmluve teda za apríl- jún 2021 vychádzajú z priemerných úrokových mier za úvery poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny - nové obchody pri spotrebiteľskom úvere od 1-5 rokov za II. štvrtrok 2012 vo výške 11,44% a v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy 31.07.2012 vo výške 11,98%, teda úroková sadzba uvedená v spotrebiteľskej zmluve vo výške 68,46%, ktorá 5,7 násobne prevyšuje úroky za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy, teda súd úrokovú sadzbu revolvingového úveru vyhodnotil ak absolútne neplatnú v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Ďalej súd dospel k záveru, že RPMN za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy bola maximálne 46,52% viď dôkaz č.l.41 spisu, pričom RPMN uvedená v spotrebiteľskej zmluve vo výške 66,97%, ktorá prekračuje maximálnu výšku RPMN za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy, pričom súd pri výpočte RPMN vychádzajúc zo súdneho programu na výpočet RPMN č.l.126 spisu pri parametroch úveru a to výšky pôžičky 420 eur, dátumu uzavretia zmluvy 31.07.2012, pri 36-ich mesačných splátkach po 23,85 eur je správne 73,48% a nie 66,97% ako je uvedené v spotrebiteľskej zmluve, pričom výška úveru je 858,60 eur a nie 572,40 eur ako je nesprávne uvedené v spotrebiteľskej zmluve, teda ani konečná výška úveru nie je uvedená v správnej výške. V zmluve absentuje konečná splatnosť úveru uvedená dňom mesiacom a rokom, teda táto obligatórna náležitosť v spotrebiteľskej zmluve úplne absentuje, preto súd považuje úverovú zmluvu za bezúročnú a bezpoplatkov. Naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na tejto určovacej žalobe je podľa názoru súdu daný napriek tomu, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a nebol v rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní zrušený, lebo žalobkyňa sa jeho zrušenia v prekluzívnej lehote nedomáhala, lebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť tejto úverovej zmluvy je nepochybne daná a nemožno ju spochybníť, preto súd vzhľadom naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na tomto určení, ktorá bola žalovaným jednoznačne poškodená na svojich spotrebiteľských právach a bez tohto určenia by bolo jej právne postavenie neisté a ohrozené.

5. Z rozhodcovskej zmluvy číslo 84000042583 zo dňa 31.07.2012 vyplýva, že táto je formulárovou zmluvou, ktorá nebola individuálne zmluvne dojednaná, bola uzatvorená v ten istý deň ako zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere z dôvodu, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že bola individuálne dojednaná z dôvodu, že z výpovede žalovaným navrhutej svedkyne Márie Pihíkovej, ktorá spotrebiteľskú zmluvu uzatvárala nebolo možné zistiť, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola individuálne dojednaná, lebo žalobkyňa tvrdila, že v prvom rade chcela získať úver, boli jej predložené viaceré listiny, ktorých obsah jej nebol vysvetlený, pričom z výsluchu navrhutej svedkyne vyplýva, že spotrebiteľskú zmluvu so žalobkyňou spisovala, pamätala si len toľko, že spotrebiteľom uvádzala akú čiastku si berú a na koľko mesiacov, tiež nevedela uviesť o aký finančný produkt žalobkyňa žiadala, pričom okolnosti uzatvorenia zmluvy si nepamätala, len potvrdila, že

žalobkyňa uzatvárala aj spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, ale k okolnostiam jej uzavretia sa nevedela s odstupom času vyjadriť.

6. V priebehu konania žalobkyňa rozšírila žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2047,95 eur, pričom súd pripustil zmenu žaloby na pojednávaní konanom dňa 08.12.2020, pričom zmena žaloby bola žalovanému doručená 04.12.2020 č.l.145 spisu. O úhradách žalobkyňa predložila na dôkaz o výške bezdôvodného obohatenia, celú výšku bezdôvodného konania uplatneného v žalobe nevedela zdokladovať, vychádzala len z vyjadrenia súdnej exekútorky JUDr. Evy Šteinerovej zo dňa 16.11.2020, ktorým preukázala v exekučnom konaní vymoženú a žalobkyňou uhradenú sumu 1749,91 eur č.l.157 spisu vrátane trov exekučného konania vo výške 1749,91 eur, ktorú sumu vymohla súdna exekútorka na základe exekučného titulu- právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku č.k. PK-PC-169/16-EK, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd Victoria Arbiter dňa 21.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2016 a vykonateľnosť 11.10.2016 v prospech žalovaného podľa ktorej sa súdna exekúcia skončila vymožením sumy dňa 16.07.2020 a vykonávala sa dvomi spôsobmi a to prikázaním pohľadávky z účtu v banke a zrážkami z dôchodku, pričom súdna exekúcia bola vykonaná na základe poverenia súdu v exekučnom konaní, v ktorom exekučný súd nezastavil exekučné konanie, ale vydal poverenie na vykonanie exekúcie keď posúdil exekučný titul ako právoplatný a vykonateľný exekučný titul a neposúdil Zmluvu o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zo dňa 31.07.2012 exekučnom konaní ako nulitný právny úkon, preto došlo v exekučnom konaní k vymoženiu sumy 1749,91 eur spolu s trovami exekúcie, ktoré boli vymáhané v období od 30.09.2019 do 14.07.2020.

7. Z rozhodcovského rozsudku predloženého žalovaným č.l.35-40 spisu vyplýva, že žalobkyňa bola v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom Victoria Arbiter rozsudkom sp. zn. RK-PC-169/16-EK zo dňa 21.06.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.10.2016 a vykonateľnosť 11.10.2016, ktorým rozhodcovský súd zaviazal žalobkyňu na zaplatenie sumy 5722,40 eur, zmluvnej pokuty vo výške 0,065% denne a úrok z omeškania vo výške 0,0425% ročne zo sumy 23,85 eur od 16.09.2015 do zaplatenia, zo sumy 23,85 eur od 16.10.2015 do zaplatenia, zo sumy 23,85 eur od 16.11.2015 do zaplatenia, zo sumy 23,85 eur od 16.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 477 eur od 21.12.2015 do zaplatenia a to až do dňa , kedy táto zmluvná pokuta spolu s týmto úrokom z omeškania dosiahne celkovo sumu 420 eur, pričom odo dňa nasledujúceho po dni dosiahnutia tejto sumy je žalovaná / v tomto konaní žalobkyňa povinná zaplatiť žalobcovi iba úrok z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 572,40 eur do zaplatenia, náhradu nákladov 56,12 eur, trov konania zo zaplateného poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 38,16 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 112,24 eur. Tento rozhodcovský rozsudok nebol napadnutý v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote, celá suma bola na jeho základe vymožená v exekučnom konaní JUDr. Steinerovej- súdnej exekútorky a tiež exekučné konanie sa viedlo na základe poverenia súdu, preto súd dospel k záveru, že sa žalovaný týmto výkonom exekúcie bezdôvodne neobohatil, ale tieto sumy boli vymožené na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, preto tieto sumy vymožené v exekučnom konaní nemožno posúdiť ako bezdôvodné obohatenie, ale ide o plnenie z právneho dôvodu- teda na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorý nebol zrušený, lebo žalobkyňa sa jeho zrušeniu v prekluzívnej lehote nedomáhala na základe zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

8. Žalovaný preukázal listinným dôkazom, že na základe revolvingovej zmluvy jej bola vyplatená suma 357,83 eur a 202,73 eur spolu vo výške 560,56 eur, pričom žalovaná platila splátky za úver v období od 31.07.2012 do 12.08.2015, podľa potvrdenia žalovaného, pričom žalobkyňa podala žalobu dňa 19.08.2019 na tunajšom súde, pričom zmenu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia žiadala podaním doručeným súdu dňa 27.11.2020, teda súd prihliadol na námietku premlčania nároku vznesenú žalovaným v písomnom podaní, preto v tejto časti nárok ako premlčaný zamietol, lebo lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť u prvej splátky od 31.07.2012 a uplynula 31.07.2014 a u poslednej dobrovoľne zaplatenej splátky od 12.08.2012 a uplynula 12.08.2014, pričom rozšírenie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo žalobkyňou doručené na súd 27.11.2020, teda súd prihliadol na námietku premlčania žalovaného a v tejto časti žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako premlčaný nepriznal. Pokiaľ ide o vymoženú sumu v exekučnom konaní vo výške 1749,91 eur, túto súd neposúdil ako bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že išlo o plnenie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní na základe povedenia súdu, teda podľa názoru súdu išlo o plnenie z právneho dôvodu na podklade exekučného titulu, ktorý nebol v exekučnom rozhodcovskom konaní zrušený.

9. Podľa § 137 písm. c/ CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem je nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

10. Podľa § 451ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 1 ods. I, ods.2 zákona č. 129/2010Z.z. zákona o spotrebiteľských úveroch tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa § 9 ods.1, 2 písm. f/,g/, i/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

13. Podľa § 11 ods. I písm. a/, b/zákona č. 129/2010Z.z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Podľa § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Podľa §52 ods. I Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1, ods.2 Občianskeho zákonníka

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

19. Podľa čl.3 ods.1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5.apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa ods.2 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa ods.3 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa čl.5 v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v čl.7 ods.2.

20. Podľa čl.6 ods.1 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

21. Podľa § 3 ods.3 a § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom v čase uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

22. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že nárok žalobkyne je v časti o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy podaný dôvodne preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia žalobu zamietol. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem žalobkyne na vyhlásení bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o revolvingovom úvere č.8400042583 zo dňa 31.07.2012 je daný podľa § 137 písm. c/ CSP z dôvodu, že žalobkyňa plnila na základe spotrebiteľskej zmluvy v ktorej absentujú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to absentuje konečná splatnosť úveru, ktorá vychádza z ustanovenia § 9 ods.2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ktorá musí byť uvedená jasne, určito a zrozumiteľne pre priemerného spotrebiteľa, ktorý nie je povinný vyvodzovať si tento dátum, ale jeho určitosť a zrozumiteľnosť má pre žalobkyňu ako spotrebiteľa veľký význam. V tomto smere súd poukazuje už na ustálenú judikatúru súdov a to rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/233/2015 ako aj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 03.07.2013 č. k. 11Co/141/2012 podľa ktorých nie je prípustné, aby sa účastník zmluvy k tomuto údaju dopracovával výkladom alebo výpočtom a tiež nie je správny názor, že termín konečnej splatnosti úveru možno logicky vyvodiť z dohodnutého počtu splátok a údaja o konečnej splatnosti úveru na základe tejto revolvingovej zmluvy. V zmluve absentuje konečná splatnosť úveru uvedená dňom mesiacom a rokom čo v spotrebiteľskej zmluve absentuje v ktorej je uvedený len údaj o počte splátok a ich splatnosti v 15. deň v mesiaci, ktorý je úplne nedostačujúci a spotrebiteľ musí vedieť presne, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru a to dňom, mesiacom, rokom, čo v danom prípade nemožno vyvodiť ani z obsahu spotrebiteľskej zmluvy, pričom spotrebiteľ nie je povinný skúmať a vypočítavať kedy k tomu môže dôjsť, lebo zákon túto obligatórnu náležitosť výslovne upravuje z dôvodu, aby bol spotrebiteľ o tejto podstatnej náležitosti určito a zrozumiteľne informovaný táto obligatórna náležitosť v spotrebiteľskej zmluve úplne absentuje. Na základe zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere bol žalobkyňi poskytnutý úver vo výške 420 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala splácať v 36 ich mesačných splátkach splatných k 15. dňu v mesiaci, pri výške úveru 572,40 eur, pri RPMN 66,97%, pri priemernej RPMN 76,53%, pri ročnej úrokovej sadzbe revolvingu 68,46%, pri ročnej úrokovej sadzbe úrokov z

omeškania 8,75% ročne. Z uvedenej spotrebiteľskej zmluvy vyplýva, že úroková sadzba revolvingového úveru vo výške 68,46% je neprimerane vysoká v rozpore s dobrými mravmi, ktorá je absolútne neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, keď v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy boli úroky za úvery v bankách platný za štvrtrok predchádzajúci uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy teda za apríl- jún 2021 vychádzajúc z priemerných úrokových mier za úvery poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny - nové obchody pri spotrebiteľskom úvere od 1-5 rokov za II. štvrtrok 2012 vo výške 11,44% a v čase uzavretia spotrebiteľskej zmluvy 31.07.2012 vo výške 11,98%, teda úroková sadzba uvedená v spotrebiteľskej zmluve vo výške 68,46%, ktorá 5,7 násobne prevyšuje úroky za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy, teda súd úrokovú sadzbu revolvingového úveru vyhodnotil ako absolútne neplatnú v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka vychádzajúc z rozhodnutia NS SR 5Cdo 1280/2015 zo dňa 15.02.2017 podľa ktorého nemožno vyhlásiť zmluvnú podmienku za neprijateľnú, pokiaľ je neplatná pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi na čo musí všeobecný súd prihliadnuť z úradnej povinnosti. Ďalej súd dospel k záveru, že RPMN za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy bola maximálne 46,52% vid' dôkaz č.1.41 spisu, pričom RPMN uvedená v spotrebiteľskej zmluve vo výške 66,97%, ktorá prekračuje maximálnu výšku RPMN za úvery v bankách v čase uzavretia zmluvy, pričom súd pri výpočte RPMN vychádzajúc zo súdneho programu na výpočet RPMN č.1.126 spisu pri parametroch úveru a to výšky pôžičky 420 eur, dátumu uzavretia zmluvy 31.07.2012, pri 36-ich mesačných splátkach po 23,85 eur je správne 73,48% a nie 66,97% ako je uvedené v spotrebiteľskej zmluve, pričom výška úveru je 858,60 eur a nie 572,40 eur ako je nesprávne uvedené v spotrebiteľskej zmluve, teda ani konečná výška úveru nie je uvedená v správnej výške. V skutočnosti žalobca preukázal výpisom z účtu, že žalobkyni poskytol sumu 357,83 eur dňa 31.07.2012 a dňa 11.03.2014 sumu 202,73 eur, teda celkom sumu 560,56eur. V zmluve absentuje konečná splatnosť úveru uvedená dňom mesiacom a rokom čo v spotrebiteľskej zmluve absentuje, údaj o počte splátok a ich splatnosti v 15. deň v mesiaci je úplne nedostačujúci a spotrebiteľ musí vedieť presne, kedy dôjde ku konečnej splatnosti úveru a to dňom, mesiacom, rokom, čo v danom prípade nemožno vyvodíť ani z obsahu spotrebiteľskej zmluvy, pričom spotrebiteľ nie je povinný skúmať a vypočítavať kedy k tomu môže dôjsť, lebo zákon túto obligatórnu náležitosť výslovne upravuje z dôvodu, aby bol spotrebiteľ o tejto podstatnej náležitosti určito a zrozumiteľne informovaný, táto obligatórna náležitosť v spotrebiteľskej zmluve úplne absentuje, tiež po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že v spotrebiteľskej zmluve je nesprávne uvedená RPMN, ktorá mala byť maximálne vo výške 42,52%, pričom v spotrebiteľskej zmluve bola RPMN uvedená vo výške 56,14 eur, v skutočnosti podľa výpočtu RPMN v programe súdu č.1.126 spisu bola v skutočnosti RPMN vo výške 73,48%, preto RPMN vo výške 56,14% bola uvedená v spotrebiteľskej zmluve v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa, preto súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že úverová zmluva č. 8400042583 zo dňa 31.07.2012 je bezúročná a bez poplatkov. Naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľa na tejto určovacej žalobe je podľa názoru súdu daný napriek tomu, že bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť a nebol v rozhodcovskom spotrebiteľskom konaní zrušený v zmysle zákona č.335/2014 o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, lebo žalobkyňa sa jeho zrušenia v prekluzívnej lehote nedomáhala, lebo bezúročnosť a bezpoplatkovosť tejto úverovej zmluvy je nepochybne daná a nemožno ju spochybníť, preto súd vzhľadom naliehavý právny záujem žalobkyne ako spotrebiteľky na tomto určení, ktorá bola žalovaným jednoznačne poškodená na svojich spotrebiteľských právach a bez tohto určenia by bolo jej právne postavenie neisté a ohrozené najmä vznikom prípadnej náhrady škody.

23. Pokiaľ ide o výšku bezdôvodného obohatenia vo výške 2047,95 eur súd v tejto časti žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol z dôvodu, že žalobkyňa sa opierala v súdnom konaní o dôkaz - potvrdenie súdnej exekútorke podľa ktorej zaplatila v exekučnom konaní sumu 1749,91 eur na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku, ktorý nebol v zrušený, pričom exekučné konanie nebolo zastavené, ale naopak na základe poverenia súdu, bol právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul vykonaný súdnou exekútkou JUDr. Steinerovou Exekútorický úrad Nové Mesto nad Váhom v konaní 340 Ex 93/18, pričom žalovaný vzniesol námietku res iudicata a súd dospel k záveru, že suma 1749,91 eur, ktorá bola vymožená na základe exekučného titulu nie je bezdôvodným obohatením, preto v tejto časti žalobu zamietol. Pokiaľ ide o plnenia žalobkyne zaplatené za obdobie od 31.07.2012 do 12.08.2015, žalovaný vzniesol námietku premlčania ku ktorej súd prihliadol z úradnej povinnosti a dospel k záveru, že od úhrady poslednej splátky 12.08.2015 uplynula do podania žaloby doba 5 rokov, keď zmena žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia bola podaná na súd. Žalovaný preukázal listinným dôkazom, že na základe revolvingovej zmluvy bola žalobkyni na jej účet vyplatená suma 357,83 eur a 202,73 eur spolu vo výške 560,56

eur, pričom žalovaná úver platila v období od 31.07.2012 do 12.08.2015, pričom žalobkyňa podala žalobu dňa 19.08.2019 na tunajšom súde, pričom zmenu žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia žiadala podaním doručeným súdu dňa 27.11.2020, teda súd prihliadol na námietku premlčania nároku vznesenú žalovaným v písomnom podaní, preto v tejto časti nárok ako premlčaný zamietol, lebo lehota na vydanie bezdôvodného obohatenia začala plynúť u prvej splátky od 31.07.2012 a uplynula 31.07.2014 a u poslednej dobrovoľne zaplatenej splátky od 12.08.2012 a uplynula 12.08.2014, pričom rozšírenie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia bolo žalobkyňou doručené na súd 27.11.2020, teda súd prihliadol na námietku premlčania žalovaného a v tejto časti žalobkyňa nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia ako premlčaný nepriznal. Pokiaľ ide o vymoženú sumu v exekučnom konaní vo výške 1749,91 eur, túto súd neposúdil ako bezdôvodné obohatenie z dôvodu, že išlo o plnenia na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní na základe povedenia súdu, teda podľa názoru súdu išlo o plnenie z právneho dôvodu na podklade exekučného titulu, ktorý nebol v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní zrušený, lebo nebola podaná žaloba žalobkyňou v zákonom stanovenej prekluzívnej lehote o zrušenie rozhodcovského rozsudku a v súdnom exekučnom konaní bola posúdená spotrebiteľská doložka- teda zmluva o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní ako platná, preto súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie a exekútorka nárok aj s trovami konania vymohla, pričom žalobkyňa ani v exekučnom konaní nič nenamietala. Z potvrdenia žalovaného vyplýva, že v rámci exekučného konania mu bola vyplatená suma 535 eur dňa 07.10.2019 vo výške 535 eur, 05.11.2019 suma 39 eur, 04.12.2019 suma 39 eur, 02.01.2020 39 eur, 05.02.2020 40 eur, 02.03.2020 40 eur, 07.04.2020 40 eur, 04.05.2020 88 eur, 01.06.2020 50 eur, 01.07.2020 50 eur, 07.07.2020 351,eur a 17.07.2020 41,71 eur spolu bola žalovanému zaplatená suma na základe exekučného titulu 1353,71eur, ktorú súd nepovažoval za bezdôvodné obohatenie z dôvodu že bola vyplatená na základe vykonateľného rozhodcovského rozsudku v exekučnom konaní na základe poverenia súdu, preto ju súd nepovažuje za bezdôvodné obohatenie, lebo išlo o plnenie na základe právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku a preto súd prihliadol na námietku res iudicata vznesenú v tomto konaní, preto súd žalobu žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia ako nedôvodnú zamietol.

24. Z dôvodu, že žalobkyňa je oslobodená od súdnych poplatkov podľa § 4 ods.2 písm. za / zákona č. 71/1991 Z. z. o súdnych poplatkoch, preto súd rozhodne o zaplatenie súdneho poplatku za žalobu samostatným uznesením.

25. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255ods.2 CSP tak, žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania vo výške 50%, lebo bola úspešná len vo výroku o bezúročnosť a bezpoplatkovosti úveru a v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia / 100% mínus 50% čo je 50% súd žalobu zamietol. Podľa § 262 ods.2 CSP o trovách konania po právoplatnosti konania vo veci samej rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Partizánske.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.